

PLAYLIST AUDICIÓ 20 de febrer de 2022

Apoteosi, punt mort i adeu-siau!

(Cicle d'audicions comentades per Joan Estrany, crític musical i divulgador)

Pelleas et Melisande (C. Debussy)
Locus iste (A. Bruckner)
Notturmo en mi b major D897 (F. Schubert)
Sonata per a piano n.12 en Fa M (W.A. Mozart)
Concert per a piano n.5 'Emperador' (L.v. Beethoven)
Trio am piano n.3 en do menor (L.v. Beethoven)
Officium Defunctorum (C. Morales)
Simfonia n.9 del 'Nou món' (A. Dvorak)
Simfonia n. 6 (J. Sibelius)
Nocturn n. 2 op 27 (F. Chopin)
Mazurka n. 4 op.17 (F. Chopin)
Cançons de la infància (M. Mussorgski)
Música callada (Frederic Mompou)
Märchenbilder (R. Schumann)
Sonata per a cello i piano n.2 (J. Brahms)
The Lark ascending (R. Vaughn-Williams)
Neptú, de la suite 'Els Planetes' (G. Holst)
Tedeum de Dettingen (G.F. Händel)
Les quatre darreres cançons (R. Strauss)
Gran missa en do menor (W.A. Mozart)
Simfonia n.9 (Gustav Mahler)

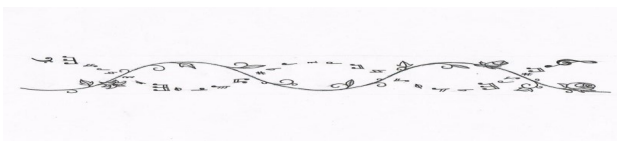

Audició 2^a

Anticlímax, mutis i silenci

Diumenge, 20 de febrer a les 12'00 h.

Entrada gratuïta amb preinscripció a la biblioteca o al telèfon 971.54.73.11

Anticlímax, mutis i silenci

Principi de desceleració

La propietat musical inhibidora del moviment és tan vàlida, legítima i preable com la inductora. El cant desperta i convida al ball, però també hipnotitza i dorm. Deturar el moviment, condormir-nos, lliurar-nos als braços de Morfeu esdevé aleshores un plaer musical com qualsevol altre. Quantes vegades Orfeu xiuxieja a cau d'orella i Morfeu ens posseïx.

Adormir-se a un concert no és pecat, ans al contrari la concreció del segon principi d'inèrcia musical: la són. Un efecte morfínic que trobam a les cançons de bressol, a les barcaroles, a les *berceuses*, als nocturns, als lentos, als adagios... Indicacions prou reveladores a peu de partitura com *calando* o *perdendosi* evidencien aquesta hipnosi induïda. Però més important que aquest efecte condormidor, que la gronxa tènue del balanç, és el seu poder d'immobilitzar del tot el pèndol etern del rellotge. Ni que sigui per uns compassos.

Ho heu endevinat, la música pot retornar i aturar el temps. Decretar la ingravidesa de la sal dins la clepsidra. Congelar els flocs de neu dins la bolla de vidre. Invocar, vorejar de ben a prop el silenci absolut. Desdir-se de la unitat de temps.

Finals àtons versus finals tòncics. Literalment à-ton, vol dir sense to. Un integrista de l'etimologia podria estirar la seva significació fins a convertir el mot àton en sinònim de silenci. Fa un mes ens ocupàrem dels finals tòncics, dels finals que sonen a finals: de les apoteosis. Avui fugirem de la grandiloqüència i la parafernàlia per homenatjar els punts morts: la finitud discreta, modesta, subtil. Tan subtil que pot arribar a passar-nos inadvertida. Una pregària solitària en una capella buida envers les fastuoses exèquies catedralícies d'un monarca. Una mort gradual i dolça per congelació.

Si el mes passat prioritzàrem l'adrenalina de la muntanya russa, avui ens decantam per l'efecte opiaci de la cançó de bressol. La morfina inoculada que, en comptes d'alterar-nos, ens relaxa. Desceleram així ens acostam a la recta final, renegam de l'esprint. Returam, baixam pulsacions i reduim marxes fins a assolir un relatiu *punt mort* on so i silenci es fonen i aleshores esdevé impossible determinar el moment exacte del mutis.

És quan la música tendeix al silenci (o a la negació de la inèrcia), i no al contrari, quan la dimensió del temps se'ns escapoleix de les mans com si la clepsidra s'allargués en perfecta horitzontal. Immobilitzar el temps, vet ací un dels més grans elogis que hom pot dedicar a la composició musical. Calderons, *rubatos*, *ritenutos*... s'encarreguen de relativitzar el ritme, el *tempo*, la durada de les notes. Reduir la tonada a la seva essència: respiració i batec.

Cançons de bressol, nocturns, responsos, però també grans simfonies, obres corals i fins i tot òperes s'han estimat més cloure en pau que en un esclat de metall i mamballetes.

Així doncs, disposats a condormir-nos, si és necessari, feim mutis i ens disposam a gaudir del temps en formol, de la música d'*adormidera*.

Bona nit!

